

Kuka poltti sen maan, jonka piti
olla lehdoista suloisin aivan.
Kuka maan, joka hiljalleen iti,
mursi kuokalla vihaisen vaivan.

Mutta maa pahoin tulessa syöty
– rautaterällä kynnetty maa –
pahan iloksi ei ole lyöty.
Sehän – näetkö – kukoistaa!